

че горѣ е бикѣтъ, почналъ да ближе меда и да се радва, обаче слѣдъ малко забѣлѣжилъ, че отъ стѣнитѣ на кладенеца излѣзла една мишка, която почнала да прѣгризва туй дрѣвче. Казалъ си ижтешественикѣтъ тогава: „И този медъ нѣма да ме спаси: единъ день дрѣвчето ще бѣде прѣгризено и азъ ще падна долу при змията“. Този бикъ е сѣдбата, която тласка човѣка, а змията е смъртъта, която очаква човѣка. Но въ сѣщностъ бика — това е рождението, змията това е старостта; тѣ не сѣ нѣща опасни. Защото ви гони бикѣтъ? За да работите. Мързеливисте, иска да ви накара да бѣгате. Що сѣ всички страдания въ свѣта? Тѣ сѣ този бикъ, който днесъ гони свѣта: и царе и генерали, и офицери, и сѣдии — всички бѣгатъ и проповѣдватъ свобода на хората. Като ги срѣщнешъ, всички сѣ умни философи; разсѣждаватъ, че свѣтътъ билъ злѣ устроенъ. Но какъ вие можете да разсѣждате, когато нѣмате основа? Човѣкъ, който бѣга, може ли да разсѣждава? Не е злина, че този бикъ ни гони, защото, ако сме силни, ние можемъ да се повърнемъ да го хванемъ за рогата, и той ще се спре. Въ еврейската исторія има единъ герой — Самсонъ, срѣщу когото излѣзълъ нѣкъкавъ си лъвъ но той го хваналъ за устата и го разчекналъ. Този страхъ отъ бика се дължи на факта, че ние не сме намѣрили двѣтъ опорни точки.

„Никой не може да положи друга основа, освѣнъ тази, която Христосъ положи“. Е, каква основа положи Христосъ, какъ живѣ Той на земята? Като вземете деветѣтъ блаженства, Той е далъ деветъ правила, по които човѣкъ трѣбва да живѣе. Той е далъ и два велики закона: любовъ